

kjender hans Net. Det er denne Maaade at tage Sagen paa, som jeg paaistaar, ikke er loyal, uden dog dermed at ville insinuere, at den ærede Minister har tilsigtet noget Saadant. Der er ingen Mand i det private Forretningsliv, der vilde handle saaledes. Dersom en Mand i det private Forretningsliv vilde handle saaledes, vilde han miste al Tiltro. Staten maa ikke, og de, der værne om Statens Interesser, bør heller ikke behandle en Medkontrahent saaledes, at en privat Mand maatte slemme sig ved at handle saaledes. Dette er min Overbevisning om denne Sag, og naar de Herrer finde, at jeg gjør for stor Allarm af den, saa siger jeg, at jeg føler mig haade som Medlem af dette Thing og som dansk Statsborger saa dybt krænkert i min Nætsfølelse, at jeg maa tale i saa høie Toner, som jeg gjør. Jeg beder altsaa det høie Thing undskyldte, at jeg har taget denne Sag saa varmt; men jeg kan ikke Andet. Naar en Mand som Privatmand afsluttede en Kontrakt som denne, har han ved i 10 Aar at behandle Forpagterne, som her er gjort, givet dem al den Stadfæstelse i deres Ret, som under almindelige Forhold forlanges. De Bestemmelser, der indeholdes i Kontrakten, have begge Parter optaget i den Hensigt, at de skulde opfyldes, og naar den ene Part indberetter til den anden, hvorledes han har bestrebt sig for at opfylde Kontrakten, og den anden uden Indsigelse modtager Indberetningerne, lige til Tiden er udløbet, saa har han erkjendt, at Betingelserne ere opfyldte, og er da ikke bag efter berettiget til at fordrø et Bevis for Domstolene, der ikke længere kan præsteres. — Endnu skal jeg kun fremsætte nogle Bemærkninger med Hensyn til min Anskuelse om, at den høitærede Finansminister heller ikke har værnet om den lokale Befolknings Ret paa en saadan Maaade, som man kunde vente og fordrø. Den høitærede Finansminister sagde, at, naar de af mig udtalte Anskuelser skulde bringes i Anvendelse, kunde Regjeringen aldrig stille en saadan Domaine som Østersøfiskeriet til Auktion. Deri har den høitærede Minister heller ikke Ret; thi, dersom den høitærede Minister forinden Auktionen havde stillet Forholdet mellem Forpagterne og Regjeringen fuldstændig

klart, var der jo aldeles Intet i Veien, for, at Forpagterne kunde byde med paa Auktionen. Men nylig udtalte den ærede Ordfører, at Forpagternes Net, dersom den skulde gjøres gjældende i sin fulde Udstrækning, omfattede et Beløb af c. 100,000 Rbd. Jeg vil nu spørge, om man til samme Tid, som Døgtvælsen af denne Ret, var en integrerende Del af Forpagternes Bud, kan forlange, at de ved Auktion skulde baade opgive den saaledes til 100,000 Rbd. tærede Ret og tillige byde det fulde Beløb, som det kjøbenhavnske Fiskehandelselskab hød, saa meget mere som man negtede Forpagterne den ganske overordentlig betydningsfulde Indrømmelse, som blev gjort det kjøbenhavnske Selskab, at, naar Østersøfiskeriet var ødelagt, kunde de faae Forpagtningssummen, eftergivet, naar det blot ikke kan bevises, at det er dem, der har ødelagt det. Alle de, der ere bekendte med Østersøfiskeriet i Limfjorden, sige, at det er fuldstændig umuligt at blive ved at drive Østersøfiskeriet, saaledes som det kjøbenhavnske Fiskehandelselskab driver det for Diebliffet. Forpagterne maa dog vistnok have den dybest gaaende Erfaring og Indsigt i denne Sag; men disse have den fuldeste Overbevisning om, at de ved deres Bud ere gaaede til den yderste Grændse for, hvad der kunde svares aarlig, naar ikke Østersøfiskeriet skulde behandles paa en saadan Maaade, at det aldeles ødelægges. Jeg skulde være vigtig, underrettet, om ikke det kjøbenhavnske Fiskehandelselskab i de 7—8 Maanedes, hvori det har havt Østersøfiskeriet, tilnærmelsesvis har fisket næsten lige saa mange Østers, som de gamle Forpagtere have fisket i samtlige 10 Aar. Jeg skal ikke paaistaar det bestemt, men er det end ikke fuldstændig nøiagtigt, nærmer det sig dog tilstrækkelig til, at jeg maa være berettiget til at gjøre en Sammenligning, da jeg dog antager, at det i hvert Fald overstiger Halvparten. Naar man stiller sig dette for Die, maa man dog i alt Fald indrømme, at Forpagterne ved med en ganske anden Moderation at have benyttet deres Ret og ved at have bragt de Øffre, som de have bragt, for ad naturlig Vet at udvikle Fiskeriet og drive det op til en saadan Værdi, at det kunde give Staten